உ

சிவமயம்.

சங்கம்
நூலகம்

23398 சா இ 103

காளமேகப்புலவர் சரித்திரம்.

த.ப
1485

841.5
காளமே
54PR.

இதிலே
அவர்பாடியதனிப்பாடல்களும்
ஆசுகவிகளும்
அவற்றிற்கு உரையும் அடங்கியிருக்கின்றன.

1902.

யாழ்ப்பாணம்,

நாவலர் அச்சுக்கூடம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
இல. 8-57 ஆம் வெளியீடு

முன்னுரை.

[illegible] தமிழ்நாட்டிலே [illegible] விளங்கிய புலவர்களுக்குள் இரட்டையரும் கூறப்படுகின்றனர். அப் புலவர்களுள்ளே காளமேகப்புலவரது ஆற்றலும் கவிதிறமும் பலவாற்றும் அதிசயம் விளைக்கத்தக்கன. பாடுந் திறமையால் சிறப்பெய்தியவர். அதிலும், அவர், வசைகவி [illegible] [illegible] விளங்கியவர் [illegible] அதனால் செய்யுளைக் கேட்டுச் சொன்னது செந்தமிழ்க் கவிமொழிதனிலே நாக்கிலே [illegible] வாதவர். அதிலும் பொருட் பொலிவும் அதிசயமளவும் சிலேடைப் பாடலில் ஒப்புயர்வில்லாதவர். அதிலும் சித்திரகவிகள் ஆசுகவி பாடலில் தலைசிறந்த நாவலோராவர். அவர் பாடலில் மிக்க விசையுடையவர் என்பது,

"இம்மென்னு முன்னே யெழுநூறு மெண்ணூறும் —
அம்மென்றா லாயிரம் பாட்டாகாதோ"

என வருவதனாற் பெறப்படும். அவர் காளியாலருளப் பெற்றுத் [illegible] நாவன்மையில் விளங்கினார். [illegible] வருவனவற்றுள் [illegible] [illegible] கூறினாருமுளர்.

அவர் சரித்திரத்தையும் அவ்வப்போது பாடிய பாடல்களையும் உரையோடு தனிநூலாக்குவிடத்தும் [illegible] [illegible] [illegible] இம் முயற்சியில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்த புதியவற்று [illegible] [illegible] சேர்க்கப்பட்டன.

௧

கவிராஜவிராய

காளமேகப்புலவர் சரித்திரம்.

திருக்குடந்தையிற் பிறந்து வளர்ந்த வடமனாகிய பிராமண னொருவன், ஸ்ரீரங்கத்திற் பெருமாள் கோவிற் றாமப்பாசியிற் பரி சாரகஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில், திருவானைக்காவிலுள்ள சம் புகேசுவரர் கோயிற் றாசி நாட்டிய மோகனாங்கி யென்னும் பெயரு டையவள், அதிக அழகும் ஆடல் பாடல்களிலே திறமையுமுடைய ளாயிருந்ததனால், அவன் அவளுடைய சிநேகத்தைப் பெற்று, த னக்களிக்கப்பட்டிருந்த பெருமாள் பிரசாதமுதலியவை யெல்லாம் அவளுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து அவளோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்தான். அப்படியிருக்குமளவில் மார்கழிமாதத் திற் சம்புகேசுவரர் சந்நிதியில், மோகனாங்கியிருந்து திருவெம்பா வையைப் பாடிக்கொண்டுவருகையில் “உன்கையிற்பிள்ளை” என்னும் பா ட்டைப் பாடுகையில் அதில் “எங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள் சேரற்க” என்ற தொடரை அவள் வாசித்துக்கொண்டே [illegible] [illegible] டையைக் கண்ட [illegible] நடந்திருந்த [illegible] புண்ணிய [illegible] பெருமாள் கோயிற் பரிசாரகனிட மோ சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றாய்! இப்படிச் [illegible] இ ருக்கின்ற இந்தச் சிவன்கோயில் என்பதை [illegible] கடக்கிறதென்று [illegible] அவளைப் பரிகாசம் பண் ணினார்கள். அது அவளுக்கு மனவேதனையைத் தர முதலிலிருந்து

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்பதாம்.

[illegible]

பிடிக்கின்ற கொடியும் அசைக்கின்ற சாமரமுமாகிய ராஜாங்கத்திற்குரிய மற்றச் சின்னங்களையும் பார்த்து, விஷசர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்ட தில்லைநாயகரே, தேவரீர் பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும், உமக்கு இந்த ஆடம்பரமெல்லாம் ஏன்? பிச்சைக்காரனுக்கேது கொட்டுமுழக்கென்ற பழமொழியும் கேட்டதில்லையோ வென்னுங் கருத்தை அமைத்துப்பாடிய,

“நச்சரவம் பூண்டதில்லை நாதரே தேவரீர்
பிச்சையெடுத் துண்ணப் புறப்பட்டும்—உச்சிதமாங்
காளமேன் குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போலே முழங்கும்
மேளமேன் ராசாங்க மேன்”

என்பதும், தென்புலியூரில் வசிக்கின்ற ஐயனே? நீ இப்படி ஏழையாயிருந்தால், ஏழையைக்கண்டால் மோழையும் பாயும் என்றபழமொழிப்படி, உன் இளக்காரத்தைக்கண்டு பெண்டாட்டியானவள் வலாற்காரமாய்த் தாண்டித் தலைமேலேறுவளா? ஒருவன் செருப்பாற் புடைக்கானு ஒருவன் வாயிலேவந்தபடி ஏசானு? ஒருவன் வில்முறிய மண்டைமேல்மாட்டானு? (தலைமேலேறினவள்-கங்கை, செருப்பாற்புடைத்தவர்-கண்ணப்பநாயனுர், ஏசினவர் சுந்தரமூர்த்தி; வில்முறியமாட்டினவன்- அருச்சுனன்) என்னுங் கருத்தை அமைத்துப்பாடிய,

“தாண்டி யொருத்தி தலையின்மே லேருளோ
பூண்டசெருப் பாலொருவன் போடானோ—மீண்டொருவன்
வையானோ வில்முறிய மாட்டானோ தென்புலியூர்
ஐயாநீ யேழையானல்”

என்பதும், பின்னும் மேகமண்டலத்தைப் அளாவிய சோலைசூழ்ந்த திருப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அம்பலவாணரே கல்லாலெறிந்த சாக்கியநாயனுரும், வில்லால் மண்டைபிளக்கச்சாடிய விஜயனும், செருப்பாற் கனக்கப்புடைத்த கண்ணப்ப நாயனுரும்; முதுகில்தழும்பெழப் பிரம்பாலடித்த பாண்டியனுமாகிய இவர்களெல்லாரும் நல்லவர்களென்று திருவுளமிரங்கி இவர்களுக்குக் கிருபைபாலித்ததும், உம்மை நிந்தையென்றும் சொல்லாமல் புஷ்பங்களைக்கொண்டு அர்ச்சித்தமன்மதனைக் கொலைசெய்ததும் என்ன நிமித்தத்தாலெனச்சொல்லவேண்டுமென்னும்கருத்தை அடக்கிப்பாடிய,

“செல்லாரும் பொழில்சூழும் புலியூரம்பலவாணதேவனுரே, கல்லாலும் வில்லாலுஞ் செருப்பாலும் பிரம்பாலுங் கடிந்துசாடும், எல்லாரு நல்லவரென் றிரங்கியருளீந்த தென்னவிகழ்ச்சியென் றுஞ்சொல்லாமன் மலரைக்கொண்டெறிந்தவனைக் கொன்றதென்ன சொல்லுவீரே.” என்பதும்

நடேசரைத்தரிசிக்கையில், திருவோடு கையிலேந்துகின்ற அம்பலவாணரானவர் தில்லைக்கோவிந்தனென்னும் ஆபர்தலைவனிருக்க, மற்றும் பலஆபர்கள் இரவும்பகலும் மாருமற்காத்திருக்கத் தில்லைவனத்திற் புகுந்து ஆட்டைக்களவெடுத்தது என்னவுபாயமெனவும், தில்லைக் கோவிந்த ராஜப்பெருமாள் சயனத் திருக்கோலங்கொண்டிருக்கவும், மற்றும் பலதேவர்கள் இரவும் பகலும் அகலாதுநடனதரிசனத்திற்குக் காத்திருக்கவும் திருச்சிற்றம்பலவாணரானவர் தில்லையம்பலத்திற் பிரவேசித்து நடனஞ்செய்வதற்குத் திருவடியைத் தூக்கியது என்ன உபாயமோவெனவும் சிலேடையாகப்பொருளமைத்துப் பாடிய,

“கொங்குலவுந் தென்றில்லைக் கோவிந்தக் கோனிருக்கக்
கங்குல் பக லண்டர்பலர் காத்திருக்கச்—செங்கையிலே
ஓடெடுத்த வம்பலவ ரோங்குதில்லை யுட்புகுந்தே
ஆடெடுத்த தென்னவுபா யம்.”

என்பதும்.

தில்லைமூவாயிரவரிற் சிலர் நடேசர் கையிலேந்திய மானனது அவர் திருமுகத்திற்கு நேராகத் தன்முகத்தையும், முன்னங்கால்களையும் மேலேதூக்கி நிற்பதற்குக் காரணம் கற்பித்து ஒரு வெண்பாப் பாடவேண்டுமென்ன, அவர் அன்னப்பறவைகள் வயல்களிற் சஞ்சரித்துத் தாமரை மலர்களிற் றங்குகின்ற தில்லைப்பதியில் எழுந்தருளிய நடேசரது கைக்கமலத்திலிருக்கும் மான்கன்றனது அவ்விறைவனது பொன்போலும் சிவந்தநிறத்தையுடைய அழகிய ஜடாமகுடத்தில் அணிந்த அறுகம்புல்லைமேய்ந்து, அங்குள்ள கங்காஜலத்தைக் குடிக்கும்படி தன்மனத்தில் இச்சையானது அதிகரிக்க அங்ஙனம் தாவிப்பாய்கின்றதென்னும் கருத்தையமைத்துப்பாடிய,

“பொன்னஞ் சடையறுகம் புல்லுக்கும் பூம்புனற்கும்
தன்னெஞ் சுவகையுறத் தாவுமே—அன்னங்கள்
செங்கமலத் தூற்றுலவுந் தில்லை நடராஜன
கைக்கமலத் தூற்றமான் கன்று,”

என்பதும், மற்றுமவர்கள் அத்தலத்திலுள்ள ஞானசபை கனகசபை, நிர்த்தசபை, ஆனந்தக்கூபம் திருமூலட்டானம் பேரம்பலம், பஞ்சாவரணம், நாற்கோபுரம், பொற்கம்பம், மண்டபம் சிவகங்கை

[illegible]

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

[illegible]

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

[illegible]

"[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]"

என்பதாம்.

[illegible]

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

[illegible]

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible] கொள்ளவேண்டி [illegible] ருந்தாலும் உலகத்தா ரெல்லாம் [illegible] மாண்டுபோக மாட்டார்களா; என்னும் கருத்தை யமைத்துப்பாடிய

"ஆலங் குடியானை யாலால முண்டானை
ஆலங் குடியானென் றார்சொன்னார் — ஆலம்
குடியானே யாயிற் குவலயத்தோ ரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மீதி லே."

என்பதும்,

மாயூரத்திற் சுவாமி தரிசனஞ் செய்கையில், [illegible] விருதுகளையெல்லாம் [illegible] முடையவரென்று சொல்லப்படும் மாயூரநாதருக்கு [illegible] வைத்துக்கொண்டிருந்தால் [illegible] இருப்பா [illegible] வெள்ளியும், [illegible] மேலும் [illegible] பக்கத்தில் வைத்து [illegible] வேண்டாமென்று [illegible] கொண்டிருக்கவும், அவர் [illegible] "நின் றுதின்றுத் குன்றுமாறு" [illegible] கல்லார் [illegible] அப்படியல்லவென, [illegible] பொருட்ட [illegible] கருத்தை அமைத்துப்பாடிய,

"[illegible] மாயூர நாதருக்கு
வெள்ளிமலை பொன்மலை [illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible]"

என்பதும்,

வைத்தீசுவரன் கோயிலிற் சுவாமி தரிசனஞ் செய்கையில் இந்த ப் புள்ளிருக்கும் வேளூரில் [illegible] சிவபெருமானே முக்கண்ணில் [illegible] அக்கினி [illegible] உண்டு [illegible] அக்கினி [illegible] உலகத்து [illegible] அக்கினியாய் [illegible] இருக்க

[illegible] பொன்னானவர் [illegible] தன் [illegible] வைத்திருக்கின்றார். இவருக்கு [illegible] தெரிந்திருக்கின்றாரோ, அதனால் அவ் வக்கினியை [illegible] அடக்கி வைத்திருக்கின்றா ரோ, எனக்குத் தெரியவில்லையென என்னும் கருத்தை அமைத்துப்பாடிய,

"[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] புள்ளிருக்கும் வேளூரர் [illegible]
[illegible]"

என்பதும்,

திருவாரூரில் ஒரு [illegible] தியாகருக்கு [illegible] அவர் அன்னபறவைகள் [illegible] திருவாரூரி ல் [illegible] தியாகேசருக்கு [illegible] கொண்டும், [illegible] இருக்கின்றது [illegible] வைத்திருக்கும் [illegible] என்று [illegible] அமைத்துப்பாடிய,

"[illegible]
[illegible] (பிருங்குமுநிவ) — [illegible]
[illegible]
[illegible]"

என்பதும்,

மற்றும், திருவாரூரில் [illegible]

* [illegible]

[illegible] (... [illegible]) என்னுங் கருத்தமைந்த பாடல்,

"[illegible]"

[illegible] என்னுங் கருத்தமைந்த பாடல்,

"[illegible]"

[illegible]

[illegible] என்னுங் கருத்தமைந்த பாடல்,

"[illegible]"

[illegible] என்னுங் கருத்தமைந்த பாடல்,

"[illegible]"

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

என்பதாம்.

ஒருநாளதனில் ஸ்ரீரங்கநாதருக்கும் [illegible] காளமேகப் புலவர் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்பதாம். [illegible]

[illegible]

தான் (குழிகை [illegible]) என்னுங் கருத்தமைய வைத்துப் பாடிய,

"[illegible]
[illegible]—[illegible]
[illegible]
[illegible]."

என்பதாம்,

[illegible]

என்னுங் கருத்தமைய வைத்துப் பாடிய,

"[illegible]
[illegible]—[illegible]
[illegible]
[illegible]."

என்பதாம்,

[illegible]

கண்டேன் கண்டேனென்று [illegible] என்னுங் கருத்தமைய வைத்துப் பாடிய,

"[illegible]
[illegible]—[illegible]
[illegible] கண்டேனென்று
[illegible]."

என்பதாம்,

[illegible] என்னுங் கருத்தமைய வைத்துப் பாடிய,

"[illegible]
[illegible]—[illegible]
[illegible]
[illegible]."

என்பதாம்,

[illegible] என்னுங் கருத்தமைய வைத்துப் பாடிய,

"[illegible]
[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

செய்யிலா ரம்பையினுஞ் செந்துருத்தி மாநகர்வாழ்
பொய்யிலா மெய்யரிடம்பூண்"

என்பதும், மற்றும் புங்கங்கொம்பங்கிங்கொன்பது - புளியங்கொம்பங்கிங்கொன்பது - வெட்டிநறுக்கிய வெள்வேலங்கொம் பங்கிங்கொன்பது என்னும் இவைகளை ஒருவெண்பாவில் அடக்கிப் பாடவேண்டுமென்ன, இவர், "எங்கள்மடத்துக் கெரிகரும்பு கொள்வது" என்பதை முதலில் எழுவாயாகச் சேர்த்து நீங்கள் சொன்னவாறே சொல்லிப்பாருங்கள் அது வெண்பாவாய் முடிந்திருக்கின்றதென்ன, அவர்கள் அந்தப்படி சொல்லிக் கண்ட,

"எங்கண் மடத்துக் கெரிகரும்பு கொள்வதுபுங்
கங்கொம்பங் கிங்கொன் பதுபுளி—யங்கொம்பங்
கிங்கொன் பதுவெட்டிநறுக் கியவெள்வே
லங்கொம்பங் கிங்கொன்பது."

என்பதும்,

சதுர்த்தி புண்ணியகாலத்தில் விக்கினேசுரர் மூஷிகவாகனரூடராய் வீதியிலெழுந்தருளி வரக்கண்டு தரிசிக்கையில், கர்ணமத முதலிய மும்மதங்களையுடைய வலிமைமிகுந்த பெரிய மலைபோலும் யானையை அற்பஜெந்துவாகிய ஒரு எலியானது இழுத்துக்கொண்டு போகின்றதே, ஐயோ இதைக்குறித்துக் கேள்விமுறை யில்லையோ! சிவனுடைய மழுவும் விஷ்ணுவினது சக்கரமும், பிரமனது தண்டமும் எங்கேபோயின அவைகளை ஆர்பறித்துக்கொண்டு போனார்களென்னும் கருத்தையமைத்துப் பாடிய,

"முப்பான் மழுவு முராரிதிருச் சக்கரமும்
பார்ப்பான் கதையும் பறித்தோரார்—வாய்ப்பார்
வலிமிகுத்த மும்மதத்து வாரணத்தை யையோ
எலியிழுதுப் போகின்றதே."

என்பதும்,

சஷ்டியிற் சுப்பிரமணியரானவர் தமது வலப்பக்கத்திற் சிவபெருமானும், அவர் பக்கத்தில் உமாதேவியும், இடதுபக்கத்தில் திருமாலும் அவர் பக்கத்தில் விநாயகமூர்த்தியும் வரிசையாய் வரும்படி மகாசம்பிரமத்துடனே வீதியில் எழுந்தருளக்கண்டு தரிசித்த பொழுது, தகப்பன் இரந்துண்டு சீவிப்பவன், தன்னைப் பெற்ற தாய் மலைநீலி தாயுடன்பிறந்த மாமன் உறிபெட்டி வெண்ணெய்திருடி, சப்பைக்காலையுடைய அண்ணன் பெருவயிறன் இச்செய்தி பறைசாற்றியதுபோல லோகப்பிரசித்தமாயிருக்க, இந்த ஆறுமுகக் கடவுளுக்கு இவ்விடத்தில் இதென்ன பெருமை யென்னும் கருத்தை யமைத்துப் பாடிய,

"அப்ப னிரந்துண்ணி யாத்தான் மலைநீலி
ஒப்பரிய மாமனுறி திருடி—சப்பைக்கால்
அண்ணன் பெருவயிற னாறுமுகத் தானுக்கிங்
கென்ன பெருமை யிது"

என்பதும்

ஒரு சிவஸ்தலத்திற் சுவாமி வீதிப்புறப்பாடாகி வரக்கண்டு தரிசிக்கும்பொழுது, அவ்விடத்திற் சிலர் இந்தப் புறப்பாட்டைக்குறித்து ஒன்பதுசாதிப்பெயர் வருமாறு ஒரு கலித்துறை பாடவேண்டுமென்ன, இவர் சரஸ்வதிநாயகன் வாழ்த்துதல்செய்ய, இடபம் சுமக்க, வைரவமூர்த்தியும் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் இந்திராணிகணவனும் போற்றுதல்செய்ய, பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் திருமால் யாவர்க்கு முன்னேசொல்ல, தித்திப்பாகிய வளைந்த கருப்புவில்லையுடைய காமதேவன் தாழ்ந்துவணங்க, பெருமைதங்கிய மான் தோலையுடுத்து, ஜடாமகுடதாரியாய் எங்கும் தட்டாத சிவபெருமான்வீதியிலேபுறப்பட்டெழுந்தருளியது அதிகவிநோதமாயிருக்கிறதென்னும் கருத்தை அமைத்து, அவர்கள் சொன்னவண்ணம் அவ்வொன்பது சாதிப்பெயரும் வரும்படி சிலேடையாகப்பாடிய,

"வாணியன் வாழ்த்திட வண்ணான் சுமக்க வடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றத் திரைப்பள்ளி முன்செல்லத் தீங்கரும்பின்,
கோணியன் றாழக் கருமான் றுகிலிணைக் கொண்டுடுத்து,
வேணிய னாகியதட்டான் புறப்படல் வேடிக்கையே"

என்பதும், ஓரூரிற் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தனாகிய விகடராமையனென்னும் மாத்துவப்பிராமண னொருவன் அப்பொழுதேவிழுந்துசாகிறதாய் மிகவும் மெலிந்து திடுக்குத்திடுக்கென்று தென்னாலு ராமலிங்கன் வளர்த்தகுதிரைபோலிருக்கின்ற ஒரு நாட்டுத்தட்டைப்பிடித்து அதன்முதுகிற் சமுக்காளச் சேணம்வைத்து, 'வழியிலேகண்ட குதிரைக்கு வைக்கோற்புரி கடிவாள' மென்ற பழமொழிப்படி கயிற்றுக் கடிவாளம்போட்டு அக்கடிவாளத்தை இடதுகையிற்பிடித்து, வலதுகையிற் புளியம்வளார் கொண்டு அடித்து,இரண்டு கால்களினாலும் வயிற்றிலிடித்து நடத்த நடவாததுகண்டு, தன் அதிகாரத்தின் கீழிருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து இதை நடத்திக்கொண்டுபோங்களென்று உத்தரவுசெய்ய, அவர்களிற்சிலர் முன்புறத்தில் வந்து கடிவாளத்தைத் தொட்டிழுக்க, சிலர் பின்புறத்திலிருந்து தெட்டித்

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கச் சகாதி பமிசனைப் போலவும் புகழ்பெற்றவர்க்குப் புலவர்க்க ளொன்று விடையளித்தார்.

அதை அவர்கள் அவ்விதமாக நினையாமல் இவன் கட்டிக் கொண்டு பிடித்த இருக்கிக் காப்பிடுக்கிறவன் போல, இந்த மட்டிலே காளமேகமென்பவன் குரங்குகளைக் கொண்டு பிரகவிடத்திலே மேல் நிற்கிறது அதனோடே சேர்ந்து பூரணமாகப் புகழ் பெற்றுப் பாலிக்கவென்றான். முன்பு நீ சொன்னதற்கு அதிசயிக்கிறேன். இவனுடைய சொற்படி அவனிருந்தான் என்னவென்று நினைத்துப் பிறகு அவரைப் போக்கி, இந்தச் சமஸ்தானத்திலே பெருமையைப் பெற்றிருக்கின்ற எங்களிலொருவர் வந்து கேட்டாலுங் கூட இப்படிச் சொல்லமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இவர் தாம் காளமேகமென அறியாதவரென்ன, அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் காளமேகமென்பது எதற்குப் பெயர் தந்தது, இவர் மொழியத்தான் வந்த தென்ன, அவர்கள் எப்படிப் பேசுவீர்களென்ன, புலவர் பிரதானி, கருமேகத்துக்கிணையானவன் நடப்பிக்கின்ற காளமேகமென்று அதைச் சொல்லும் சொல்லப்பட்ட காரணத்திலும் அதிசயமாக விருக்கின்றது, அதுவிமாது வருஷிக்கின்ற கவிமழைக்கு அவ்வண்ணம் உவமைக்கின்ற பெயர் வந்ததாயினும் அதிலே புலவர்கள் மனக்கிலேசம் பரிகரிக்க இருப்பது, அவர்கள் காளமேகம் போனவிடமெல்லாம் கண்டும் கேட்டும், கவிபாடிய மழையைப் பொழியும் விசித்திரமுள்ள காளமேகமானது புறப்பட்டதென்னும் கருத்தை அமைத்து,

"சுழன்று கரிய நடத்துவிகின்ற கண்ணாய் கடலின்மேலார்
வழிநடப் போகிய வானைக் கல்லைவர்க் கொடுப்பார்க்கென
கொழுமிய பூமண மனமுள்ள வீடுக்க முழுவதினின்றிப்
பொழுதுபுக் குறுத்த கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே."

என்றொரு பாடல் பாடக்கேட்டு, அதிசயமுற்ற கவிராயர்கள் அதிக ஆச்சரியப்பட்டவர்களாகி அவரை முன்னிட்டு, வெள்ளைக்கவி பாடுகின்ற காளமேகமே! நீர் கவிபாடுவதில் முன்னமே முகந்தாது, அல்லது நாலு பாடல் பாடக்கூடியவரோ? மூச்சு விட்டாற்போலே ஒன்றாய் இந்நாலு பாடல்களைப் பாடுவீரோ? இதற்கென்ன பேச் சென்ன, எங்களை ஆட்சேபிக்க உங்களுடைய கள்ளக் கவிக்கடை யைப் பரப்பினீரென்று, அதைப்பற்றி அதைக் கட்டென்னும் கருத்து அமைந்தது,

"மூச்சுவிடு முன்னேமுந் நூறுநா னூறும்
ஆச்சென்றா லாயிரம்பாட் டாகாதோ—பேச்சென்ன

வெள்ளைக் கவிக்காள மேகமே பின்னுடைய
கள்ளக் கவிக்கடையைக் கட்டு."

(ஆசுகவிகளைக் குறைவுடையோர்க்கு ஆச்சென மாறுபாடாக அமைக்கப் பட்டது, வெள்ளைக்கவி-வெண்பா) என்றொரு பாடலைச் சொல்லி அவன் தன்பெருமையைப் வெளியிட்டுக் கவிபாடவல்ல இதனை இருந்தபோதிலும் தெரியாது. இவர் நீ முச்சுவிடுதற்குமுன்னே முந் நூறு நானூறு பாடல்களையும், அம்மென்றால் ஆயிரம் பாடல் களையும் பாடுகிறதாகச் சொல்லியிருப்பதுபோலாசசகவியாய், நாம் சொல்வதைக் கேள். காளமேகப்புலவர் முதலான எவ ரையும் பாட்டாலடங்கும் முறுக்குடைய காவலத்திலும் முகுளவும் ஆயி ரம் பாட்டாலினும் ஆகாதே, பாடுகிறதற்கு ஒரு சிறிதளவேனும் காலத்தில் தப்பாமல் விரைந்துகொண்டு போகும் ஆசுகவிகளுண்டாயிப் பாட லாகும். ஆனால், பாரினத்துகின்றதைப் போலப் பெரிய தாரைகளா கச் சொரியும் மேகம் கவியென்று கீர்த்தி பெற்றவனென்றும் கருத் தை அமைத்து,

"இம்மென்னு முன்னே யெழுநூறு மெண்ணூறும்
அம்மென்றா லாயிரம்பாட் டாகாதோ—சும்மா
இருந்தா லிருப்பே னெழுந்தேனே யாயிற்
பெருந்தாரை மேகம் பிளாய்."

[இம்மெனல் - வாய்திறவாமையையும், அம்மெனல் = வாய்திறத்தலை யும் உணர்த்திய குறிப்புச் சொற்கள்] என்பதாக ஒரு கவி பாடித் தமது வல்லமையைக் குறிப்பித்தார்.

அதை யதார்த்தம் கேட்டு, அரசிக்கும்படியான பிரசங்கமாய் வெட்டுவிக்கு கொண்டுபோகின்றபோல ஒரு சாமர்த்தியமாய்ப் பேசி முடியை-இவன் சொன்னது மெய்யாயிருக்குமானால், அவ்வித்தை "ஆசுக் கவி செய்தாலும் பொருளுடைச்சால் இதேயோ" என்பதுபோல, இன்னும் சற்றுப்பேசுகிறேனென்ற பொருள் பெரியவருக்கும் பாட்டுக் களையும் தெரியவருகிறதென்று நினைத்துக் காளமேகப் புலவனை நோக்கி, "பாட்டாயிலும் விசித்திரமே" என்றானது அப்படியாய் நீ இல்லையாவீர். போகின்ற சமர்த்தியுடையவர் பாட்டிலே மென் முன், இவர் அதிகாரியுடையவர் என்கிறோம், அவன் எழுத்தின் கத்தி கட்டிக்கொண்டு எதிரிலே நின்றுகொண்டு சபையோருக்கு இவனைப் பரிசோ தனை. அப்படியாயின், நீர் சொல்லுவது நிறைவேறுமா என்று அவர்கள் சுத்தி யிலேயே கொட்டினனென்று வருகிறோமென்ன அதற்கு இவர் கை கொட்டிச் சிரித்து இதுதானோ அதிகாரமென்று இந்த்தீர்; அதற்கு மேலே யசைவதொரு சிறுபிள்ளைத்தனத்துக் கொண்டவர்களே இங்கேயுள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

காளமேகப்புலவர் பாடிய பாடல்களும்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

என்பதாம்,

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பற்றிப் பரபரெனும் பாரிற்பிண் ணாக்கு முண்டாம்
உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே போது."

இ-ள். பாம்பு படமெடுத்தாடிக் குடத்திற்குள் அடைந்திருக்கும், ஆடும்பொழுதே இரைச்ச லிட்டாடும்; பெட்டியிலாயினும் குடத்திலாயினும் இட்டு மூடித்திறந்தால் தலையை நீட்டிக்காட்டும். கடித்தவுடனே அதன் விஷமானது மண்டையில் ஓடிப்பற்றிப் பரபரவென்னுந்தன்மையுண்டாகும், அதற்குப்பிளவாகியநாக்குமிருக்கும். ஆதலாலும் எள் செக்காடி அதன்சாரமாகிய தைலம்குடத்திற் சேர்க்கப்படும், செக்காடும்பொழுதோ இரைச்சலிடும். குடத்திற்பெய்து மூடிவைத்து நுரைபடங்கின பின்பு திறந்துபார்த்தால், அத்தைலம் பார்த்தவர்களுடைய முகச்சாயைத் தனக்குள்ளே காட்டும். அஃதுச்சியில் வாக்கப்படுமானாற் பரவியோடி மண்டையிற்பற்றிப் பரபரென ஊறும்' பிண்ணாக்கு முண்டாயிருக்கும் ஆதலாலும் இவ்விரண்டும் ஒன்றினையொன்று ஒக்குமென்று சொல்லுகவென்பதாம். [இதில்திலமும் அதன்தைலமும் ஒற்றுமை பற்றி அபேதமாகச் சொல்லப்பட்டன.]

ஒருவர், பாம்புக்கும் எலுமிச்சம்பழத்துக்கும் உவமைகற்பித்துப் பாடவேண்டுமென்ன, சிலேஷித்துப் பாடிய செய்யுள்.

"பெரியவிட மேசேரும் பித்தர்முடி யேறும்
அரியுண்ணு முப்புமே லாடும்—எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையிற்
பாம்பு மெலுமிச்சம் பழம்."

இ-ள். தேன்சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த திருமலைராயனுடைய வெற்பகத்தில், பாம்பு மிக்கவிஷம் பொருந்தியிருக்கும், பரமசிவனுடைய திருமுடிமேலேறிக் குடைகவித்தாற்போலப் படம்விரித்திருக்கும் காற்றை உட்கொள்ளும். அதனால் உடலுப்பும். மேலெழுந்தாடாநிற்கும். கோபித்துச் சீறுங்குணமுடையதாம் ஆதலாலும், எலுமிச்சப்பழம் ராஜசமுக முதலாகிய பெரிய இடங்களில் உபசாரார்த்தமாகப் போய்ச்சேரும். பித்தம் கொண்டவர்களுக்கு அப்பித்தம் இறங்க அவர்கள் தலையிற் சாறுபிழிந்து ஏற்றப்படும்; ஊறுகாய்க்காகக் கருவியால் அரியப்படும். மேலே உப்பிட்டுக்குலுக்கப்படும் இரணத்தில் அதன் சாரம்பட்டால் எரிக்கின்ற குணமுடையதாம் ஆதலாலும் இவ்விரண்டும் தமக்குள் ஒன்றோடொன்று ஒப்பாகு மென்பதாம்,

ஒருவர், மலைக்கும் சந்திரனுக்கும் உபமானமாகச் சிலேஷித்துப் பாடவேண்டுமெனப்பாடிய செய்யுள்,

"நிலவாய் விளங்குதலா னீள்வான் படிந்து
சிலபோ துலாவுவதாற் சென்று—தலைமேல்
உதித்து வரலா லுபர்மா மலையை
மதிக்குநிக ராக வழுத்து"

இ-ள். மலை பூமியின்கண் விளங்குதலாலும், மேகங்கள் சிலகாலம் தன்னிடத்தில் வந்துபடிந்து உலாவப்பெறுதலாலும், சிகரங்கள் மேலேதோன்றி வருதலாலும், சந்திரன் நிலவினையுடைத்தாய்ப் பிரகாசிப்பதனாலும், நீண்டவானத்தின்கண் படிந்து சிலபொழுது உலாவுதலாலும், அஸ்தமித்து மறுபடி தலைமேல் உதித்து வருதலாலும் ஒன்றையொன் றொத்ததாகச் சொல்வாயென்பதாம்.

ஒருவர், தேங்காய்க்கும் நாய்க்கும் சமத்துவம் கற்பித்துச் சிலேஷித்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியசெய்யுள்:

"ஓடு மிருக்குமத னுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலைதனக்கு நாணாது—சேடியே
தீங்காய தில்லாத திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயு நாயுந் தெரி,,

இ-ள். தீமையாயினவை ஒன்றுமில்லாத திருமலைராயனுடைய வெற்பகத்திலே. தேங்காயானது நாரேயன்றி ஓடுமுடைத்தாயிருக்கும்; உடைத்துப் பார்த்தால் அதனுட்புறம் வெளுத்திருக்கும். ஒரு குலைக்குப் பத்துப்பதினைந்துக்கு மேற்பட்டிருக்குமன்றி அது தாங்குமோ தாங்காதோவென்று அஞ்சிக் குறைந்திராது. ஆதலாலும், நாய் சிலநேரம் இங்கும் அங்கும் ஓடித்திரியும். சிலநேரம் இருந்தவிடத்திலேயே இருக்கும். அதனுள்வாயோ வெளுத்திருக்கும். ஆரேனும்புதியவர் வரக்கண்டால் அவரை உற்றுப்பார்க்கும். பார்த்துப் பின்பு குலைக்க ஆரம்பிக்கும். அப்படிக் குலைப்பதில் வெட்கப்படமாட்டாது ஆதலாலும் இவ்விரண்டும் ஒக்குமென்று அறிவாயாக வென்பதாம் [சேடி-மகடூஉ முன்னிலை.]

ஒருவர் மீனுக்கும் பேனுக்கும் உவமையாகச் சிலேஷித்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"மன்னீரி லேபிறக்கு மாற்றலையி லேமேயும்
பின்னீச்சிற் குத்தாம் பெருமையால்—சொன்னேன்கேள்
தேனுந் துசோலைத் திருமலைரா யன்வரையின்
மீனும்பே னுஞ்சரியா மே."

இ-ள், மீன் பெருமைதங்கிய நீரினிடத்தில் உற்பத்தியாகும். உற்ப

ந்தியானபின்பு மாறிவருதலையுடைய திரையிலேமேய்ந்து கொண்டிருக்கும். அப்படி மேயுமிடத்தில் எதாவது அரவங்கண்டாற் கண்டவுடன் பின்புறத்தில் குத்துவதுபோல நீந்திக்கொண்டே போகும் பெருமை யுடையதாம். ஆதலாலும், பேன் ஈரிலிருந்து மிகுதியாகப் பிறக்கும். உரம்பெற்ற தலையினிடத்தில் மேயும்; பின்பு பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பெண்களால் ஈச்சென்று குத்தப்படும். ஆதலாலும் இவ்விரண்டும் தம்முளொத்தன வென்பதாம். [ஈச்சென்பது-ஒலிக்குறிப்பு.]

ஒருவர், ஆட்டக்குதிரைக்கும் காவிரியாற்றுக்கும் ஒப்புமைகற்பித்துச் சிலேஷையாகப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"ஓடுஞ் சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும் பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்—காடறியத்
தேடு புகழாளன் றிருமலைரா யன்வரையில்
ஆடுபரி காவிரியா றும்"

இ-ள். தேசமெல்லாம் அறியத் தேடிய புகழினையுடைய திருமலைராயனது வெற்பகத்தில் ஆட்டக் குதிரைவிசைகொண்டு ஓடாநிற்கும், சுத்தமான சுழியுள்ளதாயிருக்கும். விரோதிகளை முனை முறியவடிக்கும். காண்பவருக்கு விருப்பமுண்டாகத் தலைவளைத்து நடக்கும் ஆதலாலும், காவிரியாறு நீர்பெருகியோடும். ஓடும்பொழுது அந்நீர்சுழித்தலை யுடைத்தாயிருக்கும். தன்னிலே தோய்ந்தவர்களைப் பாவனமாக்கும் பரிசுத்தமுள்ளதாம். நெருங்கிய மலர்களை அலைத்துச்சாடும். விரைவுவாய்ந்ததாய் அலைகளை மடக்கி யெறியும், ஆதலாலும் இவ்விரண்டும் தம்மில் ஒப்பாமென்பதாம்.

ஒருவர், கீரைப்பாத்திக்கும் ஏறுகுதிரைக்கும் ஒப்புமைத்துச் சிலேடையாகப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியசெய்யுள்:

"கட்டி யடிக்கையாற் கான்மாறிப் பாய்கையால்
வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால்—முட்டப்போய்
மாறத் திருப்புகையால் வண்கீரைப் பாத்தியுந்தான்
ஏறப் பரியாகுமே,,

இ-ள். கீரைப்பாத்தி நிலங்கொத்திக் கட்டிகளை மண்வெட்டியால் அடித்துடைத்தலாலும், ஒருவாய்க்காலிலிருந்து மறுவாய்க்காலினால் நீர்மாறிப் பாய்தலாலும், சதுரம்சதுரமாகவெட்டித் தடுத்தலாலும், நேர்போய்க்கடைமடையில் முட்ட, அதுகண்டு, அங்கிருந்து பக்கமடையில் திருப்பிமாறத் திரும்புதலாலும், ஏறுகுதிரை

கட்டிக் கொட்படிக்கப் படுதலாலும், கால் மாறிமாறி எழும்பிப் பாய்தலாலும், தடுத்துத்திருப்ப வேண்டுமிடத்துக் கடிவாளத்தை யிழுத்துத்திருப்பலாலும் போகவேண்டிய இடமுழுதும் போய் மீளத்திரும்புதலாலும் இவ்விரண்டும் ஒன்றனை யொன்று ஒப்பாமென்பதாம். [கொட்படித்தல்-குதிரையைத்திருப்பும்பொழுது அஃது உடனே திரும்பப் பழக்குதற்குக் கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சாட்டை கொண்டு சுற்றிச் சுற்றி அடித்தல்.]

ஒருவர், ஆட்டுக்கும் குதிரைக்கும் சிலேஷையாகப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியசெய்யுள்:

"கொம்பிலையே தின்றின்னும் கொண்டவன்மேல் வெட்டுதலால்
அம்புவியி லின்னடைய தாதலால்—உம்பர்களும்
தேடுநற் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆடுங் குதிரையுநே ராம்."

இ-ள். தேவர்களும் தேடிவருகின்ற ரம்மியமான சோலைசூழ்ந்த திருமலைராயன்வெற்பகத்தில்ஆடு கொம்பினையுடைமையாலும் தழைகளை இரையாகத்தின்னுதலாலும், தன்னைவளர்ப்பவன் மேல் எழுந்து பாய்ந்து கொம்பினால் வெட்டுதலாலும், பூமியிலே நீங்கில்லாதஒழுக்கத்தினையுடையதாதலாலும், குதிரை கொம்பில்லாதிருப்பதனாலும், புல்மாத்திரமன்று கொள்ளுமுதலியதின்னுந் தின்னுதலாலும், போர் செய்யும் வீரன் அதன்மேலேறியிருந்து பகைஞரை வெட்டுதலாலும், சரகதி, மயூரகதி யாகிய நல்லநடையினையுடையதாதலாலும், இவ்விரண்டும் ஒன்றனையொன்றொக்கு மென்பதாம்.

ஒருவர் துப்பாக்கிக்கும் ஓலைச்சுருளுக்கும் சமத்துவம் கற்பித்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"ஆணி வரையுறலா லானகுறிப் பேதரலால்
பேணிக் கருமருந்து பெய்திடலால்—நீணிலத்தில்
செப்பார்க் குதவாத் திருமலைரா யன்வரையில்
துப்பாக்கி யோலைச் சுருள்."

இ-ள். நெடிய பூமியில் தன்பேரைச்சொல்லி ஸ்துதிசெய்யாதவர்களுக்கு உதவிசெய்யாத திருமலைராயனுடைய வெற்பகத்தில் துப்பாக்கி தன்னிடத்தில் ஆணியும் வரைகளும் பொருந்தியிருப்பதனாலும்சுடுவோன்குறித்தகுறிதவறாததனாலும்பாதுகாத்துக்கருமருந்திடப்படுதலாலும்,ஓலைச்சுருள்எழுத்தாணிகொண்டெழுதப்படுதலாலும், தன்கண்ணெழுதிய விஷயக்குறிப்பைப் பிறருக்குத்தெரிவித்தலாலும், மைபூசப்படுதலாலும் இவ்விரண்டும் சமானமாகுமென்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பதாம். (இது பிற்காலத்தார் பாடிய செய்யுள் போலும்)

ஒருவர், வானவில்லுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும், வெற்றிலைக்கும், முப்பொருட் சிலேடையாக ஒரு வெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"நீரி லுளதா னிறம்பச்சை யாற்றிருவால்
பாரிற் பகைதீர்க்கும் பான்மையால்—சாருமனுப்
பல்வினையை மாற்றுதலாற் பாரீர் பெருவான
வில்விண்டு நேர்வெற் றிலை."

இ-ள். வானவில் நீர்கொண்டமேகத்தில் தோன்றியிருப்பதனாலும், பச்சைநிறம் உண்டாதலாலும், அழகுடைத்தாதலாலும், மழைக்குறிகளிலொன்றாய்ப் பூமியிற் கோடையென்னும் பகையைத் தீர்ப்பதனாலும், மனிதர்களுடைய பலவகைப்பட்ட தொழில்களையும் மாற்றுதலினாலும், விஷ்ணு மகாபிரளயத்தின்மத்தியில் தங்குவதனாலும், சாமளவர்ணமாயிருப்பதனாலும், இலக்குமியையுடையதனாலும், உலகத்தில்தேவர்கள்முனிவர்களுடைய பகையையொழிக்கும்பான்மையினாலும், தன்னை ஆசிரயித்தமநுக்களின் சஞ்சித, ஆகாமிய பிராரப்த கருமங்களை நிவர்த்திப்பதனாலும், வெற்றிலை நீர்க்கால்களிலிருப்பதனாலும், பச்சென்றநிறமுடையதனாலும் மங்களகரமாதலாலும், ஒருவரையொருவர் பகைத்திருந்தால் அப்பகையை நிவர்த்திக்கின்ற தன்மையினாலும், மக்களது தந்தரோகத்தைத் தீர்ப்பதனாலும், இம்மூன்றும் ஒப்புமையுடையன வென்பதாம்.

ஒருவர், பூசினிக்காய்க்கும், ஈசனுக்கும் ஒப்பமைத்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"அடிநந்தி சேர்தலா லாக வெளுத்துக்
கொடியு மொருபக்கங் கொட்டு—வடிவுடைய
மாசுணத்தைப் பூண்டு வளைத்தழும்பு பெற்றதனால்
பூசினிக்கா யீசனெனப் போற்று."

இ-ள். பூசினிக்காய் அடியிற் காம்பு சேர்ந்திருப்பதனாலும், உடல் வெளுத்து ஒருபக்கத்திற் கொடியையுங் கொண்டு, அழகினையுடைய வெண்சுண்ணத்தைமேற்புறத்திற்பூண்டு, வளைவாகிய தழும்பு பெற்றிருப்பதனாலும், ஈசன்அடியில் ரிஷபம் சேர்ந்திருப்பதனாலும், விபூதி தூளனத்தால் திருமேனி விளர்த்து, பார்ப்பதியையும் ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அழகுடைய சர்ப்பாபரணத்தைப்பூண்டு, உமையவளுடைய வளைத்தழும்பு பெற்றிருப்பதனாலும் ஒப்பென்று சொல்லுகவென்பதாம்.

ஒருவர் ஐந்து டுகரம் வரக் கும்பேசர் விஷயமாகப் பாடவேண்டுமென, நிரனிறையணியாகப் பாடிய செய்யுள்:

"ஓகாமா வீதோ டுடுடுடுடு நேரொக்க
நாகார் குடந்தை நகர்க்கிறைவர்—வாகாய்
எடுப்பர் நடம்புரிவ ரேறுவ ரன்பர்க்குக்
கொடுப்ப ரணிவர் குழைக்கு."

இ-ள். இளமரங்கள் அடர்ந்த சோலைசூழ்ந்த திருக்குடந்தைக் கிறைவராகிய கும்பேசர், ஓ, கா, மா, வீ, தோ என்னும் இவ்வைந்தெழுத்துடனே, டு, டு, டு, டு, டு, என்னும் இவ்வைந்தெழுத்தும் தனித்தனிபொருந்த அவை ஓடு, காடு, மாடு, வீடு, தோடு என்றுதலால், அவற்றுள் முறையே ஒன்றை அழகாகக் கையிலெடுப்பார். ஒன்றில் நடனம் செய்வர். ஒன்றின்மேல் ஏறுவர். ஒன்றைத் தம் மன்பர்க்குக் கொடுப்பர். ஒன்றைச் செவியில் அணிவரென்பதாம். (தோடு-காதாபரணம்.)

ஒருவர் பச்சைவடம், பாகு, சேலை, சோமன் என்னும் இந்நான்கு வஸ்திரபேதமும் வரும்படி ஒரு வெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"மாயன் றுயின்றது-மாமலராள் சொல்லதுவும்
ஏயகுருந்திற் கொண் டேறியதும்—தூய
இடப்பாகன் சென்னியின்மே லேறியதும் பச்சை
வடம்பாகு சேலைசோ மன்."

இ-ள். நெடுமால் மகாப்பிரளயத்தில் திருக்கண் வளர்ந்தருளியதும் பச்சைவடம்; தாமரையாசனத்தையுடைய இலக்குமியின் சொல்லும் பாகு; கண்ணபிரான் கோபிகைகளை நாணச்செய்யும் பொருட்டுக் கவர்ந்துகொண்டுபோய்க் குருந்தமரத்திலேறி ஒளித்துவைத்திருந்ததும் சேலை; மலைமகளை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானது திருமுடியில் ஏறியிருப்பதும் சோமன்; முறையே பச்சைவடம் பாகு சேலை சோமன் என்பதாம். (பச்சைவடம்- ஆலிலை; சோமன்-சந்திரன்.)

ஒருவர், பொன்னுவரையிலே காய்பூவென்று பாடவேண்டுமென்னப் பாடிய செய்யுள்:

"உடுத்ததுவு மேய்த்ததுவு மும்பர்கோன் றன்னால்
எடுத்ததுவும் பள்ளிக் கியைப்ப—படுத்ததுவும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அங்கா ளெரிந்ததுவு மன்பி னிரந்ததுவும்
பொன்னு வரையிலேகாய் பூ."

இ-ள். ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவானவர் ஆடையாக உடுத்ததும் பொன்; கிருஷ்ணவதாரத்தில் மேய்த்ததுவும் ஆ; இந்திரன் கல்மழை பொழிவித்தநிமித்தம் குடையாகவெடுத்ததும் வரை; சயனத்திற் கிணங்கப்படுத்திருந்தது இலை; கன்றுகொண் டெறிந்ததும் காய்; அன்பினால் பலிச்சக்கரவர்த்தி யினிடத்தில் இரந்ததும் பூ; முறையே பொன்னுவரையிலே காய் பூவென்பதாம். (வரை-மலை, பூ-பூமி.)

கச்சிக்காவல னென்னும் ஒருவர், செங்கழுநீர்க் கிழங்கென்று பாடவேண்டுமென்னப் பாடியசெய்யுள்:

"வாதமண ரேறியது மாயன் றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத் தாட்கொண்ட வவ்வுருவும்—சீதரனார்
தாள்கொண் டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக் காவலா
கேள்செங் கழுநீர்க் கிழங்கு."

இ-ள். சாந்தகுணத்தை யுடைய கச்சிக்காவலனே கேட்கக் கடவாய்! சம்பந்தமூர்த்திகளுடனே வாதுசெய்த சமணர்களேறிய தும் செங்கழு; நாராயணன் பள்ளிகொண்டதும் நீர்; பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்திகளைத் தடுத்தாட்கொள்ளும்பொருட்டு எடுத்த உருவும் கிழம்; விஷ்ணுவானவர் திருவடியால் அளந்ததுவும் கு; முறையே செங்கழுநீர்க் கிழங்கென்பதாம். [கு-பூமி.]

ஒருவர், நா, நீ, நூ, நே என்று பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"அரையின் முடியி லணிமார்பி னெஞ்சில்
தெரிவை யிடத்தமர்ந்தான் சேவை—புரையறவே
மானார் விழியீர் மலரணை வொற்றிருக்கும்
அனலாம் நாநீ நூநே."

இ-ள். ம், ல், ர், ண் என்னும் இந்நான்கும், நா, நீ, நூ நே என்னும் இந்நான்கோடும் எதிர்நிரனிறையாகப்பொருந்தி, நாண், நீர், நூல், நேம் எனவருமாயின், உமாதேவியிடப்பாகத்திலெழுந் தருளியசிவபிரானது, அரையினும் முடியினும், மார்பினும், கழுத்தினும் முறையே சேர்க்கப்படுவனவாகும் என்பதாம். [நேம்-விஷம் மானார்விழியீர் என்பது மகடூஉ முன்னிலை.]

ஒருவர், கணபதிக்கும், முருகனுக்கும் சிவனுக்கும் சிலேடையா

க ஒருவெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"சென்னிமுக மாறுளதாற் சேர்தருமுன் னானைகையால்
இந்நிலத்திற் கோடொன் றிருக்கையால்—மன்னுகுளக்
கண்ணாறுத லானுங் கணபதியுஞ் செவ்வேளும்
எண்ணாறு நேராவ ரே."

இ-ள். விநாயகன் முகமாறுபட்டிருப்பதனாலும், முன்னே தொங்குகின்ற துதிக்கையினாலும், ஒரு கொம்பினை யுடைத்தாயிருப்பதனாலும், வெல்லத்தின்கண் அவிர்ப்பவித்தலினாலும்; முருகன் ஆறுமுகத்துடனிருப்பதனாலும், நெருங்கிய பன்னிரண்டு கைகளினாலும், இந்தப்பூமியில் ஒப்பற்ற திருச்செங்கோட்டி லிருப்பதனாலும், நிலைபெற்ற சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்ததனாலும், சிவன் திருமுடியிற் கங்கையிருப்பதனாலும், முன்னே சேர்ந்திருக்கின்ற நான்கு கைகளினாலும், இவ்வுலகத்திற் கைலைமலையி லிருப்பதனாலும், நெற்றிக்கண்ணைப் பொருந்துதலாலும், இம்மூவருந் தம்முள் ஒருவரையொருவர் ஒப்பாவாரென்பதாம். (சென்னி முகமென்பது இருபெயரொட்டு.)

ஒருவர், தை மாசி பங்குனி மாதம் என்று பாடவேண்டுமென்னப் பாடிய செய்யுள்:

"பாணற்குச் சொல்லுவதும் பைம்புனலை மூடுவதும்
தாணு வுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்—ஊணதுவும்
எம்மானை யெய்துவது மீசனிடத் தெய்திருந்தும்
தைமாசி பங்குனிமா தம்."

இ-ள். தையற்காரனுக்குச் செய்யென்று சொல்வதும் தை; சலத்தை மறைத்துக்கொண்டிருப்பதும் மாசு; சிவன் அடர்த்துரித்ததும் இபம்; விஷ்ணுவுக்கு உணவாயிருப்பதும் கு; எங்கள் பெண்ணைச் சேர்வதும் நீ; பரமசிவன் இடப்பாகத்தில் வைத்ததும் மாது; முடியில் தரித்ததும் அம்; முறையே தை மாசி பங்குனி மாதமென்பதாம். (இபம்-யானை, அம்-கங்கை, நீ என்பது-நி எனக் குறுக்கலாயிற்று.)

ஒருவர், ஒருபாடல் செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்று முடிக்கவேண்டுமெனப் பாடியசெய்யுள்:

"செருப்புக்கு வீரர்களைச் சென்றுழக்கும் வேலன்
பொருப்புக்கு நாயகனைப் புல்ல—மருப்புக்குத்

தண்டேன் பொழிதிருத் தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும்
வண்டே விளக்குமா றே."

இ-ள். யுத்தகளத்திற் போய்ப்புகுந்து வீரர்கூட்டத்தைக் கலக்கிச் சிதறவடிக்கின்ற வேலாயுதத்தை யேந்திய குறிஞ்சித்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளை யான் ஆலிங்கனஞ்செய்ய, வாசனைபொருந்திக் குளிர்ச்சி தங்கிய தேனைச்சொரிகின்ற அழகிய தாமரைமலரின் மேல் வீற்றிருக்கின்ற வண்டுதான், வழிகாட்ட நிற்குமென்பதாம். இக்கருத்து ஒருபெண் முருகவேளைத் தழுவக்கருதி வண்டைத் தூதுவிடக் குறித்ததாக அமைக்கப்பட்டது.

ஒருவர், பாம்புக்கும் வாழைப்பழத்துக்கும் சமானந்தோன்றப் பாடவேண்டுமென்னப் பாடியசெய்யுள்:

"நஞ்சிருக்குந் தோலுரிக்கு நாதர்முடி மேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற் பற்பட்டான் மீளாதே—விஞ்சுமலர்த்
தேம்பாயுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்பாகும் வாழைப் பழம்."

இ-ள். மிகுதியாகிய பூந்தேன்பாய்கின்ற சோலைசூழ்ந்த திருமலைராயனுடைய வெற்பகத்தில், பாம்பு விஷமுடைத்தாயிருக்கும். காயசித்திபெற்றோர் சட்டை கழற்றுவதுபோலப் பருவமறிந்து தோலுரிக்கும். கடவுள் முடியின்மேலிருக்கும். கொடிய கோபத்தினாலே அதன் பற்பட்டால் இறந்தவுயிர் திரும்பமாட்டாது ஆதலாலும், வாழைப்பழம் நைந்திருக்கும். தோலுரிக்கப்படும். கடவுள் திருமுடிமேல் பஞ்சாமிர்தத்தோடு கூட்டி அபிஷேகிக்கப்படும். கனியாகவாவது மற்றெவ்வகையாகவாவது புசிப்பவர்களுடைய பல்லினிடத்திற் பட்டாற் பின்பு திரும்பமாட்டாது ஆதலாலும் இவ்விரண்டும் ஒப்பென்பதாம்.

ஒருவர், கண்ணாடிக்கும் அரசனுக்கும் ஒப்பமைத்துப் பாடவேண்டுமென்னப் பாடிய செய்யுள்:

"யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்கு மவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த் தீதகலப் பார்த்தலால்—மேவும்
எதிரியைத்தன் னுள்ளாக்கி யேற்ற ரசத்தால்
சதிருறலா லாடியர சாம்."

இ-ள். கண்ணாடி எல்லார்க்கும் விருப்பத்தையுண்டாக்கி, எல்லார்க்கும் அவரவரைப்போலப் பாவனையாய் முகத்தழுக்கு நீங்கத்

திருத்தமாகப் பார்க்கப் படுதலாலும், எதிர்ப்பட்டவனது சாயையைத் தனக்குள்ளேகொள்ளத்தக்கதாக ரசம் பூசப்பட்டுச் சதிர்பெற் றிருப்பதனாலும், அரசன் தன் கோல்கீழ் வாழ்வார் யாவருக்கும் சந்தோஷமாகிய செய்கையைச் செய்து யாவருக்கும் அவரவர் நிலைமைக்கேற்கத் தன்னைப்பாவித்துத் தீமையகலப்பார்ப்பதனாலும், தன்மேற் போருக்கு வருகின்ற பகைஞனைச் சாமோபாயத்தால் தன் வசப்படுத்திச் சிங்கார முதலிய நவரசத்தைக்கொண்டு மகிமை பெற்றிருப்பதனாலும் ஒப்பாமென்பதாம்.

ஒருவர், சிவனைக்குறித்து நீறுவாய் நெருப் பாவாய் கூறுவாய் கொழுந்தாவாய் நட்டமாவாய் நஞ்சாவாய் என்று ஒரு வெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"நீறுவாய் நெற்றி நெருப்பாவா யங்கமிரு
கூறுவாய் மேனி கொழுந்தாவாய்—மாறுத
நட்டமா வாய்சோறு நஞ்சாவாய் நாயேனை
யிட்டமாய்க் காப்பா யினி."

இ-ள். நெற்றியின்கண் திருநீறுடைத்தா யிருப்பாய். அங்கம் அக்கினிமயமா யிருப்பாய். திருமேனி இரண்டு கூறாயிருப்பாய். அக்கினிச்சுவாலையாயிருப்பாய். நஞ்சை உணவாகக் கொள்ளுவாய். உனது குணநிசயம் பகிர்முகத்தில் இப்படியிருப்பினும் அந்தர்முகத்திலுள்ள கிருபையினால் நாய்போன்ற அடியேனை இஷ்டமாக ரட்சித்தல்வேண்டும் என்பதாம்.

ஒருவர், அடிப்பது மத்தாலேயழ என்பதை ஈற்றடியாகக் கொண்டு அயலடியும் அதுபோலத் திரித்து ஒரு வெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடிய செய்யுள்:

"வெண்ணெய்ங் கரியனென் றும் வாய்வேத நாறியென் றும்
கண்ணா னிவனென் றுங் கருதாமல்—மண்ணை
அடிப்பது மத்தாலே யளந்தானை யாய்ச்சி
அடிப்பதுமத் தாலே யழ."

இ-ள். உலகம்முழுதும் திருவடித்தாமரையினா லளந்த பரமவிராட்டினை இவன் கார்போலுங் கரியநிறத்தை யுடையவனென் றும், சகலவேதங்களும் பரிமளிக்கின்ற திருவாயினையுடையவனென் றும், யாவர் கண்ணினிடத்திலு மிருப்பவனென் றும் நினையாமல் அசோதைப்பிராட்டியானவள் அவனை அழஅழஅடிப்பது மத்தினாலேயாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

இவ்வாறு காளமேகப்புலவர், [illegible]

[illegible]

[illegible]

காளமேகம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அதன்பின் [illegible] காளமேகப்புலவர் [illegible]

[illegible]

[illegible]

திருமலைராயன் பட்டினத்துக்கு முதன்முறை யிவரெழுந்தருளிக் கடைவீதியில், ஒருகடையில் வீற்றிருக்கையில், மிக்க ஆடம்பரத்துடன் இவ்வீதிவழியே சென்ற அச்சமஸ்தானத்து வித்துவானைக்கண்டு, வழக்கப்படி அங்குள்ளார் யாவருமெழுந்து, கைகுவித்து அவர்க்கு மரியாதை செய்தனர். அதனைக்கண்ட புலவர்பெருமான் புன்முறுவல்செய் தெழுந்திடா திருமாந்திருந்தனர். அதனைக் கண்டுணர்ந்த அதிமதுரகவி யென்பவர், இவரையொரு செருக்குற்ற புலவராக எண்ணி, இவர் திறமையை அளந்தறியுமாறு ஒருவனிடத்திற் சிறிது பொருள்கொடுத்து, இவர்வீற்றிருந்த கடைக்காரனிடத்தில், "மேகமும், பசுவும் ரத்நமும்;" அப்பொருளுக்கு வாங்கிவரும்படி யேவியனுப்பினர். அவ்வேவலாளன், அக் கடைக்காரனிடத்து வந்து அப்பொருளைக்கொடுத்து மேற்சொல்லிய மூன்றையுங்கேட்க, கடைக்காரன் மனமருண்டு சமஸ்தான வித்துவான் விரும்பியதை மறுக்கமாட்டாமையாலும், பசுவும், ரத்நமும் கிடைப்பினும் மேகங் கிடைக்கமாட்டாமையாலும் வருந்தி நிற்கையில், அக்கடையிலிருந்த காளமேகப்புலவர், அக் கடைக்காரனை நோக்கி, ஓய் வணிகரே! வருந்தாதீர்! இவன் கொடுத்த பொருளுக்குத் தக்கபடி, உம்மிடத்துள்ள 'காராமணிப்பயறு கொடுத்தனுப்பும்' என்றார். அவ்வியாபாரி அதற்குடன்படாமல் மிகவுமஞ்ச, அவனைத்தேற்றி, கார்=மேகம்; ஆ=பசு; மணி=ரத்நம்; இம்மூன்றுங் கூடியது 'காராமணி' என்று அக்கடைக்காரனுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அக்காரா[illegible]மணியை கொடுத்தனுப்பச் செய்தார். அதிமதுரகவிராயர் கருதியது [illegible]ணாதுவேயாதலால், அந்தப்புலவர் இப்பெருமானுடைய அபாரச[illegible]யை அறிந்து[illegible] பொறுமைகொண்டு போயினர்.

காளமேகப்புலவர்சரித்திரம் முற்றிற்று.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org